

Jové i Salvador, el 2017 ■ A. PUIG

Pressió a la mesa de diàleg per Jové

El TSJC el processa amb Salvadó per malversació, desobediència, revelació de secrets i prevaricació

El processament dels dos diputats d'ERC, amb una fiança de 4,1 milions, enrareix la cita del març

EL PUNT AVUI+

DISSABTE • 29 de febrer del 2020. Any XLV. Núm. 15285 - AVUI / Any XLII. Núm. 14155 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

Carles Puigdemont 130è president de la Generalitat

P12,13

“L'exili és l'avantguarda de la defensa de la República”

PERPINYÀ • “Tornar a respirar, sentir, veure la llum de Catalunya és emocionant i apassionant”

L'ESTAT • “No han entès que qui mana a Catalunya és la gent, i que nosaltres ens posem al seu servei”

EUROPA-MÓN

P22

NACIONAL-MÓN P16,20

Un grup de refugiats sirians caminen enmig dels camps prop de la ciutat turca d'Edirne, a tocar de la frontera grega ■ ERDEM SAHIN / EFE

Allau de refugiats cap a Grècia

Turquia amenaça d'obrir la frontera si no rep més suport en la guerra a Síria

L'OMS eleva a “molt alta” l'alerta pel virus

L'epidèmia del Covid-19 es continua estenent pel món, amb el primer cas a l'Àfrica subsahariana

Les borses tanquen una setmana negra, amb les pitjors caigudes de la dècada

La demanda de proves pel coronavirus estressa el sistema de salut català

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Salvador Cot

Xxxt i visca el Rei!

Quan l'Estat espanyol és derrotat, ni que sigui parcialment, entre els mitjans de comunicació de Madrid s'escampa un silenci espès, impenetrable. És el termòmetre adequat per valorar l'impacte d'una notícia adversa; si l'amaguen és que consideren que la seva opinió pública no està preparada per tenir-ne consciència. El desastre de les euroordres espanyoles, per exemple, ha deixat de formar part de l'actualitat amb què esmorzen els ciutadans de l'Espanya espanyola. La fotografia de la presa de possessió dels escons de Puigdemont, Comín i Ponsatí al Parlament Europeu va ocupar zero portades, relegada a una posició molt secundària... Xxxt, que no se sàpiga, i visca el Rei!

Aquesta estratègia els funciona bastant bé, en general. Però l'acte massiu de Perpinyà és una d'aquestes rares ocasions en què es pot qüestionar tot el decorat amb una sola acció. D'entrada, el fet que l'acte es faci a Perpinyà subratlla la realitat transfronterera de Cata-

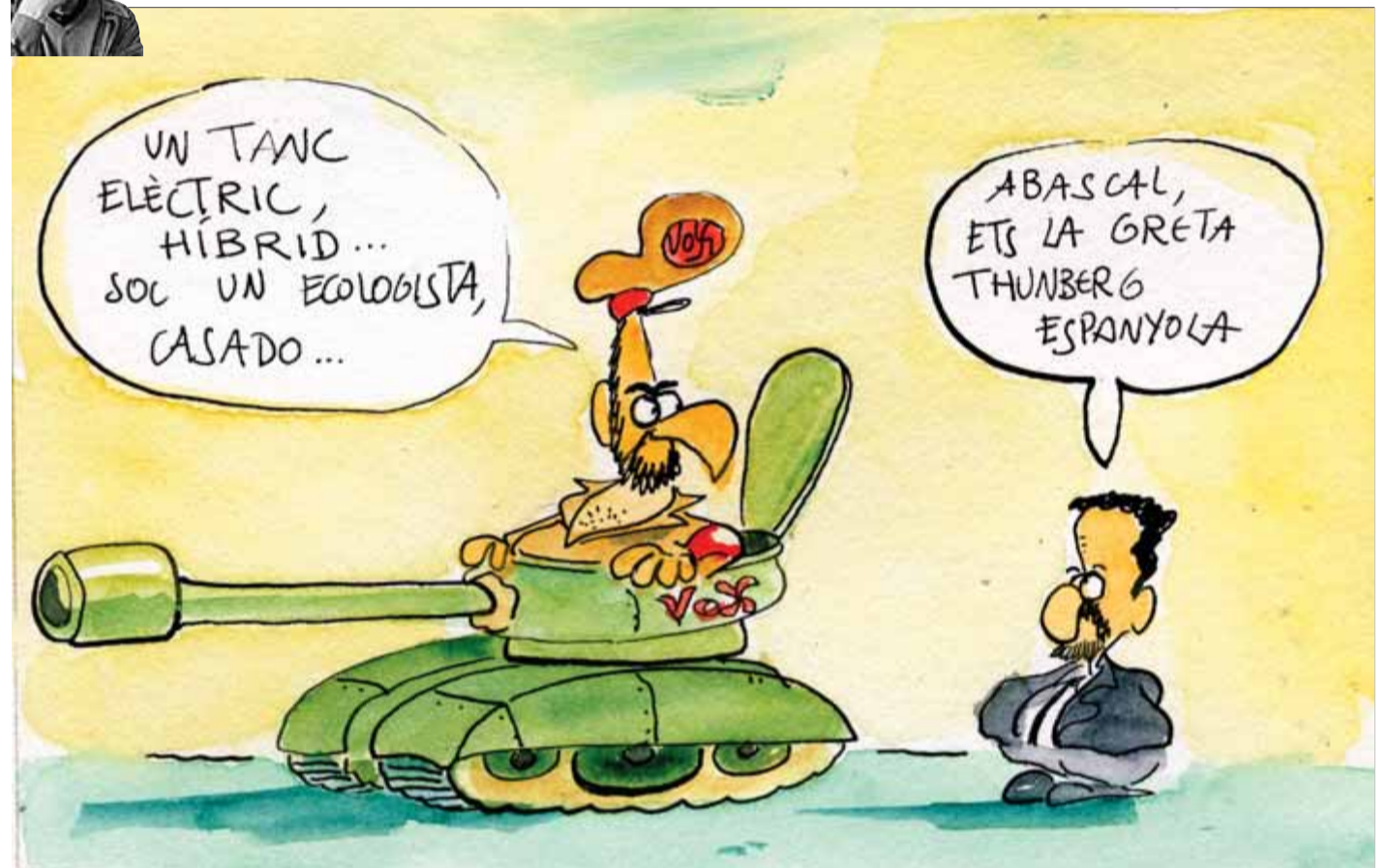
Els mitjans de Madrid també hauran d'amagar el fet que la República francesa respecti la immunitat parlamentària que Espanya nega

lunya, molt accentuada per la col·laboració, eficaçíssima, dels catalanistes del Nord, sense els quals el referèndum de l'U d'Octubre no hauria existit. A Perpinyà hi ha campanya electoral i els candidats a l'alcaldia es disputen la fotografia amb Puigdemont, encara més després de l'èxit popular de la iniciativa Sí al País Català, que reclama el reconeixement institucional per a la Catalunya Nord. Puigdemont, per tant, arriba al seu país, un fet difícil d'explicar des de la legalitat borbònica. No només això. Els mitjans de Madrid també hauran d'amagar el fet que la República francesa respecti una immunitat parlamentària que Espanya es nega a reconèixer. Una actitud que ha fet possible una mobilització –espectacular– que reforça el lideratge del president legítim en un moment en què el govern del PSOE intenta oferir una pista d'aterratge autònom a ERC. Però ni Puigdemont ni el Consell per a la República no són solubles dins la cafetera del “café para todos”. Ho dissimularan com podran, però aquest dissabte hi haurà més República que mai.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Perpinyà i diàleg

Tornàvem de Perpinyà de veure cine, i ens costava convèncer els familiars i amics que les pel·lícules de les nostres preferències eren les de contingut “polític” i “social”, igualment prohibides per la censura espanyola, i no les eròtiques. Nosaltres no anàvem a Perpinyà o a Ceret a la baballa sinó guiats, per exemple, per Arnau Olivari, advocat circumspecte, elegant, catòlic practicant molt vinculat a Montserrat, que organitzava en aquestes poblacions, i també en alguna altra, sessions que exaltaven l'ecumenisme i la justícia social que els papes del moment defensaven i davant els quals Franco oposava resistència o feia l'orni. En realitat anàvem els dissabtes i diumenges a Perpinyà com qui assisteix a una missa progre o aproximadament kumbayà. De vegades s'infiltrava un nu, però era perquè l'exigia el guió. Els altres cines de Perpinyà i Ceret, els que eren assaltats en massa pels catalans sense sensibilitat social, el nu exigia el guió. Com podíem convèncer els familiars i amics del nostre esperit beatífic? Quan es va estrenar a Perpinyà *L'últim tango a París*, el

“Ens costava explicar que anàvem a Perpinyà a veure cine polític

convenciment va ser rigorosament impossible. Abans, els restaurants de Perpinyà oferien de postres el *tableau* de formatges. En podies triar un o dos entre moltes especialitats. Entraven en el preu del menú. Els catalans tanguistes i mantegosos se'ls polien tots. El *tableau* va desaparèixer dels menús. Jo, de Perpinyà.

Avui molts aniran a Perpinyà i en tornaran per motius polítics. Vam ser uns precursors. S'hi haurà fet present Carles Puigdemont, amb dos exiliats més. L'Estat espanyol els persegueix. En manté de tancats a la presó, i reclama aquests, que se li van escapar. Jo

no hauré assistit a l'aplec. Tinc un altre compromís, i el meu mal no vol soroll ni agitacions. El compromís el tinc, fa riure, amb tres amics que havien estat els companys de les anades a Perpinyà a veure cine “social” i “polític”. Ells deuen saber per què no s'apunten a l'expedició. Jo, per molt amic que sigui de Carles Puigdemont i per molt que me l'estimi, no vull tenir tractes amb un acte d'exaltacions personals que fa més profunda la divisió de l'independentisme.

S'ha entaulat aquesta setmana el diàleg a Madrid. Ho celebro. També la petita treva dels partits independentistes. Moment històric de debò: per primer cop el govern de l'Estat parla amb l'independentisme català. Diuen que va per llarg, que vindran moltes altres trobades. Jo ho faria curt: decidir la data i la pregunta del referèndum, inevitable per a les dues parts. Què volen, què volem, els catalans, tots els catalans? No li interessa a l'Estat saber-ho? Si potser té les de guanyar, home... I, si no, un conflicte per sempre, “un pollastre de collons”, que diu el Puigdemont de Perpinyà.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/z8udz>

A la tres

Toni Brosa / tbrosa@elpuntavui.cat

L'acte de fe de la mesa

Resulta difícil saber què pot haver canviat d'essencial a les files del PSOE i a la personalitat política del seu líder, Pedro Sánchez, per ser capaç ara de seure en una mesa de negociació entre governs (espanyol i català), per parlar del conflicte polític entre Catalunya i l'Estat, per fer-ho amb els independentistes, per escoltar com es reclama l'exercici de l'autodeterminació i l'amnistia dels presos i exiliats polítics. Més que res perquè són els mateixos que fa dos dies descartaven la bilateralitat per enrocarse en el "café para todos", amenaçaven amb un nou 155 o d'anar a detenir Carles Puigdemont, no reconeixien un conflicte polític sinó un problema de convivència entre catalans, i defensaven per acció i per omissió la legitimitat de tota la repressió que ha patit l'independentisme els últims dos anys, inclús òbviament el judici i la condemna als líders de l'1-O.

“I aquesta apassionada convicció pel diàleg que ara té el PSOE, no la sentien l'octubre del 2017?”

Ja em perdonaran si no comparteixo la fe i l'entusiasme que es detecta en algunes valoracions sobre la primera trobada a La Moncloa entre les delegacions dels dos governs. El retrobament, el clima amable, la posada en escena, el respecte a l'altre i als seus arguments... I no vull dir que no s'hagi de parlar. Naturalment. Cal parlar i cal escoltar, cal negociar i cal persis-

tir, perquè així és com cal actuar en una societat civilitzada i moderna, en democràcia i en ple segle XXI. La qüestió és: aquesta apassionada convicció pel diàleg, no la sentien l'octubre del 2017, quan el PSOE es va adherir a la mà dura del PP, als pals de la policia i al discurs bel·ligerant del rei? Tampoc la van sentir fa un any, després de guanyar les eleccions? La realitat és que assegurar a parlar és més fàcil i més rendible ara, quan ja has deixat molt clar qui mana, qui té la força per imposar els termes dels acords i la potestat de complir-los o no; i quan hi tens a guanyar una legislatura més o menys estable a La Moncloa. Més enllà d'això i del peix al cove dels 44 punts famosos, francament, resulta molt difícil veure el PSOE lluitant contra els seus barons, el seu jacobinisme i tota l'Espanya reaccionària per aconseguir una reforma legal que reconegui la nació catalana i el seu dret a decidir.

EDITORIAL

Vindicació de l'exili a Perpinyà

L'acte organitzat avui pel Consell de la República a Perpinyà, que està previst que reuneixi cap a vuitanta mil persones, amb la presència del president Carles Puigdemont i dels consellers Toni Comín i Clara Ponsatí, és una nova demostració de la força del moviment independentista, centrat en aquesta ocasió en agrair la feina constant que des de l'exili han fet els ara eurodiputats i altres personalitats com el conseller Lluís Puig o la secretària general d'ERC, Marta Rovira, per tal d'internacionalitzar el conflicte català.

La trobada també ha de servir com a agraïment al suport que el sobiranisme ha rebut des de la Catalunya del Nord, primer durant l'1-O, amb la guarda i el transport de les urnes del referèndum, i després, durant la repressió, amb una solidaritat constant, tant ciutadana com dels ajuntaments i altres institucions. Un suport que alcaldes de diferents partits i sensibilitats no han dubtat a fer públic, sovint en un entorn força hostil. L'acte serà també una manera de confirmar la voluntat de catalanitat d'un territori, la Catalunya del Nord, separat per la força de la resta del país fa més de 350 anys.

L'acte amb Puigdemont, Comín i Ponsatí servirà per posar de manifest també la incongruència que suposa que la seva immunitat com a europarlamentaris sigui vigent a tota la UE i que puguin venir, per tant, a fer una trobada política a tocar de la frontera espanyola, però que, curiosament, no puguin entrar en territori espanyol. Com si l'Estat espanyol hagués fet un 'Brexit' que, evidentment, no ha fet. El que passa és que incompleix directament la llei europea d'una manera que hauria de fer avergonyir profundament al govern i a la justícia espanyola.

De reüll

Maria Palau

El perdó

De negar-ho a demanar disculpes. De fer-se víctima d'una campanya per desprestigiar-lo a posar cara de xaiet que empatitza amb les seves víctimes i se solidaritza amb el seu dolor. Ras i curt: de prendre'ns el pèl a prendre'ns el pèl. I una única certesa: al llarg de cinquanta anys, Plácido Domingo va abusar sexualment de dones que ell i la societat benpensant obligaven a estar callades si volien tenir una carrera artística. Aquest pervers pacte de silenci es va trencar l'estiu del 2019, quan van començar a fer-se públiques les primeres

Que l'últim tram de la vida del tenor espanyol sigui de tot menys plàcid

acusacions contra el tenor espanyol provinents de la indústria musical nord-americana. No el van afectar el més mínim: protegit per un exèrcit de defensors (i tristament de defensores), des de polítics fins a mitjans de comunicació passant per teatres d'òpera, va continuar pujant als escenaris i rebent sonors

aplaudiments. Fins que aquesta setmana un informe del sindicat de músics dels Estats Units ha anat més enllà i ha aportat 27 casos provats. I hi ha més investigacions en curs que multiplicaran aquesta xifra. Acorralat, el depredador sexual ha acabat confessant. I ha demanat perdó, un perdó ben estrany perquè continua esquivant la paraula violència per definir el seu comportament. "He crescut [com a persona] amb aquesta experiència", ha dit el cínic. No en té, de perdó. Als seus 79 anys, l'únic que esperem és que l'últim tram de la seva vida sigui de tot menys plàcid.

Les cares de la notícia

LÍDER DE CIUTADANS

Inés Arrimadas

Silenci clamorós

El clamorós silenci de la màxima responsable de Ciutadans respecte de l'escàndol del vocal de la Junta Electoral Central (JEC) que tenien contractat és encara pitjor que les contradictòries i insubstancials explicacions de Lorena Roldán en aquest sentit. Suspensa per incompareixença.

DIRECTOR MUSICAL DEL LICEU

Josep Pons

Trobada inèdita

Per primera vegada cantaran junts l'Orfeó Català i el Cor del Liceu amb l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu. Serà demà, diumenge. La històrica trobada l'ha propiciat el director musical amb motiu del vintè aniversari de la reobertura del Liceu, després de l'incendi.

PRESIDENT DE SOCIETAT CIVIL CATALANA

Fernando Sánchez

Màster de demagògia

Els arguments de Societat Civil Catalana per convocar les estrafolàries manifestacions dels divendres als túnels de Vallvidrera són un màster de demagògia. Diu que les fan perquè els independentistes no puguin anar a esquiar! Ves que no s'hagi disparat un tret al peu...

Tal dia com avui fa...

4 anys

'Superdimarts'

Hillary Clinton arriba embalada al 'superdimarts'. Arrasa a Carolina del Sud i se situa com a clara favorita en el 'caucus' demòcrata.

8 anys

Ofegats pel dèficit

Els comptes públics de la Generalitat de Catalunya quadrarien si l'Estat hagués pagat els diners que es va comprometre a abonar.

20 anys

Advertiment

La UE adverteix que la reducció d'impostos als estats europeus pot implicar una retallada dels ingressos i un deteriorament del dèficit públic.

Full de ruta

Germà Capdevila

Sem catalans

Tribuna

Antoni Soy. Professor de la Universitat de Barcelona

Amnistia

Avui la capital de la Catalunya del Nord viurà una jornada històrica. Segurament una de les manifestacions més grans

que mai no es recorden. Ahir, divendres, però, tot va començar amb una prèvia plena d'emoció i de sentiment de país. El club de rugbi USAP de Perpinyà jugava un partit de lliga regular que esdevingué una autèntica festa de la catalanitat. Tot ple d'estelades i senyeres, un estadi ple que respirava país i cultura pels quatre costats. Colles castelleres aixecant castells i un Carles Puigdemont rebut pel president del club entre crits de "president, president" i "visca Catalunya" amb l'accent inconfusible del català rossellonès. Fins i tot el president dels Dragons Catalans es va fer present, tot i representar la disciplina esportiva adversària del rugbi XV. Tothom tenia clar que era un partit especial. El primer equip de la USAP sortia al camp amb *La Santa Espina* de fons. La megafonia retransmetia la veu de l'estadi, l'incombustible

Tot plegat, un preludi d'avui, dissabte, per demostrar que aquí ningú no baixa del burro (català). Els independentistes continuen sent-ho, i cada cop són més

Pere Manzaneres, les sardanes sonaven gràcies a la Cobla Mil·lenària. A la mitja part, una magnífica sardana ballada sobre la gespa. Veient això, qui pot dubtar que ens en sortirem?

Quin goig veure la comunió cultural, lingüística i emocional entre els milers de catalans del nord que feien d'amfitrions als catalans del sud que havien aprofitat l'excusa de la convocatòria de dissabte per assistir a l'estadi Aimé Giral!

Tot plegat, un preludi d'avui, dissabte, per demostrar que aquí ningú no baixa del burro (català). Els independentistes continuen sent independentistes, i cada cop són més. Tots els esforços esmerçats per l'Estat espanyol per doblegar-los amb l'exili i la presó es demostren inútils. Trigarem més o menys, ens barallarem més o menys, provarem una via i una altra, però el que demostra el partit de divendres i la manifestació de dissabte a Perpinyà és que som un país extraordinari, a banda i banda dels Pirineus, i que ens en sortirem. Segur que ens en sortirem.

L'amnistia és una necessitat per raons humanitàries, de justícia i per a la possible resolució del conflicte entre Catalunya i Espanya. Per això he signat el manifest *Amnistia ara!* Però també crec que no serà suficient per aconseguir-ho. Bàsicament perquè si es produís l'amnistia –que no serà fàcil ni ràpida– i no es fes res més, hi hauria moltes possibilitats que, al cap de poc temps, hi tornés a haver gent perseguida, imputada, exiliada i condemnada per uns "suposats delictes" semblants als actuals. Si, al mateix temps, no hi ha els canvis legislatius necessaris, i una depuració a fons, una democratització real de les elits dels aparells de l'Estat espanyol, molt especialment els judicials, els repressius en sentit estricte, i els alts funcionaris, després de molt poc aquestes elits tornarien a actuar per acusar els mateixos independentistes o d'altres de "suposats delictes" semblants.

ESTIC PARLANT DE FER la ruptura democràtica que no es va fer en el moment de la Transició, de posar fi al règim del

78, al postfranquisme. I això suposaria posar en qüestió, realment, moltes coses: des de la "sagrada" Constitució a la forma bàsica de l'Estat i, també, la manera com entenen, els que formen part del règim del 78, la relació entre les diferents nacions/països de l'Estat espanyol (dret d'autodeterminació). En definitiva, fer front a les elits (polítiques, socials, econòmiques...) que són el nucli dur d'aquest règim, i promoure els drets socials i econòmics de la majoria. Però els partits polítics que en formen part (del règim del 78) des de sempre (PP, PSOE, antiga CiU –el PNB és un cas a part en tenir el concert econòmic–), o més recentment (Cs, Vox), i fins i tot –no queda clar fins a quin punt– els que sembla que s'hi volen incorporar (UP), no tenen gens d'interès en aquesta ruptura. I tampoc els sindicats majoritaris (CCOO, UGT) o les organitzacions empresarials, tots ells directament o indirectament abundosament subvencionats per l'Estat. I de cap manera les elits dels aparells de l'Estat de què parlàvem abans. Per tant, sembla que l'Estat espanyol del rè-

gim del 78, i tots els seus aparells d'estat, pretenen mantenir l'*statu quo* pràcticament intocable. Tampoc pareix que hi hagi cap espai per a una veritable reforma.

I, DE MOMENT, VIST des de Catalunya, no sembla que sigui possible aconseguir la república catalana immediatament, ni de manera fàcil i ràpida. Per tant, a banda de continuar lluitant internacionalment, crec que caldria un treball braç a braç de totes les organitzacions i moviments socials rupturistes, radicalment democràtics (sindicats, moviments cooperativistes i de l'economia social i solidària, grups polítics, moviments socials amb objectius molt variats –habitatge, feminisme, ecologisme...–). Tots aquells per als quals el més important és la vida de les persones, especialment les més necessitades, i la sobirania popular. I buscant teixir aliances amb els grups i moviments que tenen els mateixos objectius a la resta dels Països Catalans. I també a la resta de països i nacions de la península Ibèrica, i de la resta d'Europa i del món. Molta feina a fer.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Mala praxi dels Mossos d'Esquadra

■ El diumenge 23 de febrer passat, a 3/4 de 8 de la tarda, vaig anar a la T2 de l'aeroport de Barcelona a recollir quatre jugadors del juvenil A del CE Europa, de 18 anys, que venien de jugar un partit a Menorca. A la carretera d'entrada a l'aeroport em vaig trobar un control (potser antiterrorista) dels Mossos d'Esquadra. Un cop superat aquest control em vaig dirigir en cotxe al punt de recollida que prèviament havia concretat amb els jugadors a l'exterior de l'aeroport. Un cop recollits, un mossos d'esquadra que era allà em va fer parar amb l'excusa d'una presumpta infracció en haver parat 15 segons en una zona on estava prohibit parar amb el cotxe. El problema va sorgir quan, malgrat veure que els quatre nois anaven vestits amb el xandall re-

glamentari del club, els va fer baixar del cotxe, identificar-se, buidar les butxaques i posar-se contra la paret. Els nois no entenien res i estaven absolutament espantats i aterrits per l'actuació d'aquest agent. Al indicar-li jo la seva actuació exagerada i "de pel·li", em va amenaçar de posar-me una multa per desacatament.

Potser algú pensarà que l'agent actuava a conseqüència del control (potser antiterrorista) que hi havia a l'entrada de l'aeroport, però no és així, perquè en cap moment va inspeccionar l'interior del cotxe ni em va demanar que obrís el maleter per buscar en les bosses dels nois possibles armes o explosius. Afortunadament, l'arribada d'un altre mossos va calmar la situació i vam poder marxar, això sí, amb una multa de circulació. Considero que l'actuació d'aquest servidor públic deixa molt a desitjar i convindria

que es revisés el seu mode de tractar les persones.

XAVIER SALVADÓ
Barcelona

Missatge als partits independentistes

■ Ara que s'apropen les eleccions a Catalunya, som moltes les persones que ja comencem a tremolar davant la immensa quantitat de missatges amb funcions purament electoralistes que temem que ens arribaran des de tots els costats. Els que creiem que la República catalana ha de representar una profunda renovació democràtica del nostre país, hem reflexionat sobre qüestions electorals i sobre la democràcia participativa en general; per tant, aniria bé que tinguessin en compte que molts dels electors catalans hem madurat i les motivacions que tenim per votar un partit o un altre són molt dife-

rents de les de les persones que trien només per la cara o el carisma del candidat que es presenta.

Ens agradaria que no perdessin el temps criticant els partits opositors, és una cosa que no aporta res i, en general, no ens agrada. És una pràctica que degrada al qui la practica. També ens agradaria que expliquessin ben clarament quins són els seus objectius primordials i irrenunciables i amb quines formacions polítiques estan disposats a pactar a l'hora de formar govern. I, per descomptat, volem saber el programa concret que pensen portar a terme, sense maximalismes i amb totes les concrecions possibles.

I, finalment, pensin que, després del que ha passat aquests darrers anys, ja ens costarà prou d'anar a votar el dia que toqui, no ens ho facin més difícil, si us plau.

TERESA CALVERAS
Barcelona

La frase del dia

“El fiscal pot expressar que el 100.2 no li agrada, però estem actuant conforme a la llei”

Ester Capella, CONSELLERA DE JUSTÍCIA

Tribuna

Anton Monner. Cronista de Gandesa

La Gandesa de Perucho

Les casualitats van portar Joan Perucho a Gandesa. Va venir com a jutge de primera instància, com hauria pogut arribar a qualsevol altra destinació. Per seves venes només circulava el món de les lletres; la poesia i la novel·la. Era llicenciat en dret, més per obligació que per devoció, i va acabar sent jutge de carrera perquè necessitava una seguretat dinerària per viure. Havia iniciat la carrera de notari, que va abandonar quan els estudis no li permetien exercir la poesia. El satisfia més escriure, llegir històries, pensar en dracs i lligar personatges reals amb relats ficticis que exercir la memòria per guanyar les oposicions notariales. Als 100 anys del seu naixement l'Ajuntament li prepara un homenatge per commemorar-ho. Recordo com vaig conèixer el personatge.

QUAN VA ARRIBAR A GANDESA, es va trobar amb una profunda depressió social i econòmica. Es va hostatjar a la Fonda Purna, atès per la Vicenta i en Josep Maria. Al carrer Major encara hi va veure cases enderrocades per les bombes de l'aviació de la Guerra Civil, 18 anys després d'acabar la Batalla de l'Ebre. Els edificis estaven per pintar, els carrers, excepte els principals, eren de terra, sense pavimentar. Els pagesos anaven amb la roba apedaçada i els diners no rodaven perquè n'hi havia pocs. Les famílies de la Terra Alta emigraren en massa. La majoria feren cap a Barcelona com a conseqüència de les glaçades. Aquell febrer del 1957 es va arribar a menys 19 graus. Les oliveres s'havien gelat i es tardaria cinc anys a tornar a collir olives. Existien fàbriques de manufacturats de paper i cartró que ocupaven uns quants joves però no donaven feina per tots els que la necessitaven. Perucho va veure com els xiquets anaven a l'escola portant un tronquet de llenya per escalfar-se. Com en comprar un pa de quilo, el pastisser donava

“la torna” per complementar el pes o com compraven les sardines de case, aliment principal d'aleshores, i el botiguer les embolicava en paper de diari. El va copsar la realitat social i el paisatge; pel seu imaginari corregueren noves descobertes i fantasies que aviat les expressà a les novel·les i a les poesies.

MOLT AVIAT S'HI VA IDENTIFICAR i es va sentir atret pel nou ambient. Al jutjat va conèixer Rafel Navarro i Maties Sabaté, secretari i oficial, als qui preguntà costums, històries i relats dels avis; vivia un món nou que l'entusiasmava. Amb ells, havent dinat, anava al cafè, a la Societat Unió Gandesana, on es reunien els “senyors” del poble. Allí va conèixer els amics que foren inseparables; el metge Antoni Galván, el farmacèutic Pablo Ruiz, el notari Manuel Ocaña, i altres secundaris, com l'alcalde Josep Alcoverro o el comerciant Josep Sol. De les contalles que li explicaven, l'obcecava la del general Cabrera

“Perucho va venir a Gandesa com a jutge de primera instància i va veure com els xiquets anaven a l'escola portant un tronquet de llenya per escalfar-se

que havia encerclat Gandesa a la primera carlinada i havia destruït el poble. Va voler conèixer la vida misteriosa del general i els seus passos pel Maestrat i la Morella que havia conquerit, sempre passant pel restaurant de Calaceit, la Fonda Alcalà, on hi menjava amb amics. A *Les històries naturals* reproduceix els seus companys com a líders dels liberals que defensaven el poble dels atacs d'en Cabrera. Contrastava la rústega vida de la gent amb l'ambient del cafè dels senyors; allí parlaven i jugaven als escacs. Les contalles i les dites populars les recordava als seus llibres: “Corbera la foradada, Gandesa la flor del món, les costes de la Fontcalda per mi ben planes són” o el títol de “La molt lleial, heroica i immortal Ciutat de Gandesa”.

TANT S'HI VA IDENTIFICAR, que participava de la vida social atret per la fantasia que li agradava conrear; recordo quan juntament amb el metge Galván i el farmacèutic Ruiz foren els Reis Mags de la cavalcada i com repartiren els paquets dels regals des de l'escenari del saló de ball de la societat. I a la festa major, assistia a missa amb l'alcalde, la Guàrdia Civil i els regidors. Vivia el folklore del poble que l'atreia, i recreant-se, parlava i escoltava tothom. Per Gandesa passejava els seus amics, com Nèstor Luján, elogiant la màgia del poble i els descobriments culinaris de què gaudia. Quan va demanar excedència de jutge, em va venir a veure. Em recordà les cròniques que jo escrivia a *La Vanguardia* i malgrat no haver tingut una relació directa, es va acomiadar amb afecte comentant els meus llibres i les col·laboracions periodístiques. El vaig obsequiar i li vaig dedicar el llibre *Toponímia de Vilalba*. Gandesa l'homenatjarà pel Centenari Perucho com en el passat l'honorà dedicant el seu nom al carrer on s'hi construí el nou edifici del jutjat de primera instància.

De set en set

Lluís Muntada

(Per)versions oficials

Després del revifament de la campanya *No em canviïs de llengua* per conscienciar d'adreçar-se en català a tots aquells

conciutadans que no tenen aquest idioma com a llengua vernacle, ha reaparegut –previsible com un gag del dia de la Marmota– la prototípica acusació de “català = racista” o –en el menor del major dels casos– l'acusació de “català = classista”. Hi estem avesats. De vegades és una acusació barroera i explícita. Sovint és una acusació que posa molta cura a passar per alt que l'idioma castellà té més de 50 lleis que el protegeixen (començant per la Constitució). Altres vegades l'acusació neda en la sopa semàntica d'un *mestissatge* difús i trampos. I altres vegades, com en un article d'Emma Riverola a *El Periódico*, l'acusació s'injecta amb una dosi de sociologia jivaritzada per afirmar que “el castellà és majoritari entre la classe treballadora” [recontraSIC]. A alguns sectors sempre els cou que es puguin fer passes perquè el català tingui ús social i sigui un idioma amb vigor i en vigor. I temo molt també que aquestes acusacions, com aquells remeis que busquen malaltia, ajuden a ocultar altres situacions clarament susceptibles de racisme, xenofòbia, segregació o abús. Encara ressonen els trets de la Guàrdia Civil a la tragèdia de Tarajal, disparant contra immigrants naufragats que, exhausts, nedaven per abastar la costa. ¿En virtut de què, Ayoub, ciutadà català, va ser deportat al Marroc després de ser detingut en una protesta independentista? Quan Daniel de Alfonso es vanta d'haver-nos “des-trossat el sistema sanitari”, ¿no està exhibint impunement un odi i un càlcul precís –amb conseqüències molt greus– del mal que ha provocat en la vida dels catalans, que veien minvat un dret bàsic i universal com la salut?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Gran acte, avui, del Consell per la República

Entrevista a Carles Puigdemont: "És emocionant poder tornar a respirar Catalunya"

Noves targetes de transport metropolitana a Barcelona

Avui és l'últim dia per utilitzar la T-10, el títol més venut de la història del transport català

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Jové i Salvadó, a un pas del judici al TSJC per l'1-0

RESOLUCIÓ • La instructora processa els diputats d'ERC per desobediència, prevaricació, malversació i revelació de secrets pel referèndum **FIANÇA** • Els demana una fiança de 4,1 milions, repetida al Tribunal de Comptes i al jutjat 13

Mayte Piulachs
BARCELONA

La instructora del TSJC ha processat els diputats d'ERC Josep Maria Jové i Lluís Salvadó pels delictes de desobediència, revelació de secrets, prevaricació administrativa i malversació de fons per haver "coordinat" l'organització del referèndum d'autodeterminació de Catalunya de l'1-0, quan eren el secretari general de Vicepresidència i d'Economia i el secretari d'Hisenda, respectivament. A més de deixar-los a un pas del judici, la magistrada Maria Eugènia Alegret acorda la seva llibertat provisional però els retira el passaport, els prohibeix sortir de l'Estat espanyol i els fa comparèixer al TSJC o en un jutjat un cop al mes.

També els imposa una fiança de 4,1 milions d'euros per les despeses de la votació. Hi afegeix, però, que aquestes quantitats no seran embargades si s'acredita que tot o una part estan garantides en un altre tribunal o en un organisme administratiu. I és que les despeses imputades només a Jové (2,8 milions) estan duplicades i dipositades per la Caixa de Solidaritat ja al Tribunal de Comptes i al jutjat d'ins-trucció 13.

Jové i Salvadó van ser detinguts juntament amb

Les xifres

13

anys de presó sumen el màxim dels delictes de malversació de fons (8 anys) i de revelació de secrets (5 anys).

11

de març del 2020 Jové i Salvadó són citats al TSJC per comunicar-los el seu processament i si volen afegir alguna cosa.

Òmnium denuncia l'Estat a l'ONU

Òmnium Cultural va denunciar ahir a les Nacions Unides la "impunitat policial per la violència de l'1-0". Com a membre de la Xarxa Europea per la Igualtat Lingüística, l'entitat va reclamar al Consell de Drets Humans una "investigació efectiva" de l'actuació policial de l'1-0 perquè "dos anys i mig després els

responsables de les càrregues indiscriminades gaudeixen de total impunitat". Òmnium va presentar un informe contra l'Estat espanyol per incompliment de la Convenció contra la Tortura de les Nacions Unides en què demana "castigar tots aquells que van perpetrar, ordenar o tolerar la brutalitat policial".

una trentena de càrrecs públics i empresaris el 20 de setembre del 2017 per la Guàrdia Civil, amb el vistiplau del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona per escapar l'1-0, i que ha processat unes 40 persones per haver impulsat el referèndum. La causa dels dos membres d'ERC va ascendir del jutjat de Barcelona al TSJC en ser escollits diputats, i per tant tenir aforament. La magistrada de l'alt tribunal català els ha citat tots dos per al proper 11 de març al TSJC, en un tràmit per validar o afegir esmenes a la resolució de

processament, ahir comunicada. Els delictes de malversació (fins a 8 anys) i de revelació de secrets (fins a 5 anys) impliquen penes de presó i sumats en el seu grau màxim farien la condemna imposada al seu cap, el llavors vicepresident Oriol Junqueras (13 anys). Els delictes de desobediència i prevaricació administrativa són sancionats amb inhabilitació per a càrrec públic.

En la resolució, la magistrada Alegret es remunta al 2015 i a les eleccions plebiscitàries en què ERC i CDC es van presentar en

coalició per JxSí. Jové va ser nomenat el segon de Junqueras el gener de 2016, i Salvadó, secretari d'Hisenda. Pel que fa als indicis recollits, la instructora sosté que tots dos van tenir "una participació activa" en la preparació del referèndum i "d'altres il·lícits", a partir de les anotacions de l'Enfocats, document apòcrif trobat a casa de Jové, i de les seves llibretes Moleskine (de la qual precisa que s'ha fet la pericial i confirma que és la seva lletra) i on "ell mateix anota: 'VEH coordina i si cal dona ordres'", indica la magistrada. També recorda que el juliol del 2017 el Departament de Vicepresidència Economia i Hisenda va assumir la responsabilitat de l'àrea de processos electoral i consultes populars, que tenia Governació.

Impostos i Alcarràs

Per l'organització de l'1-0, la magistrada considera un delicte il·lícit que Jové realitzés un conveni amb Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat), que depenia de Vicepresidència, per tal de compartir les dades de la població de Catalunya que l'INE transferia a l'ens català. Aquest cens s'hauria usat per elaborar la llista dels representants de les meses electorals de l'1-0, com van denunciar alguns particu-

Josep Maria Jové i Lluís Salvadó, l'endemà de ser detinguts i després de declarar, el 2017 ■ ACN

lars, afirma la jutgessa, ja que la Guàrdia Civil no va comissar totes les targetes censals impreses per Unipost. Aquesta actuació l'encaixa en els delictes de revelació de secrets i prevaricació administrativa.

De Jové, hi afegeix que va "desoir" els mandats del Tribunal Constitucional sobre la il·licitud del referèndum i "i va buscar locals", i li imputa cinc partides que sumen 2,1 milions d'euros. Són: publicitat del referèndum (277.804 euros), cartes d'Unipost, (980.812 euros), observadors internacionals

(409.023 euros), registre de catalans a l'exterior (314.451 euros) i publicitat de voluntariat (133.318 euros). Per això li imposa 2.888.881 euros de fiança, que és la suma d'aquestes partides, més un terç del total. En aquest cas la defensa de Jové pot demostrar —tal com permet la magistrada del TSJC— que aquestes partides ja estan garantides en la fiança que té el Tribunal de Comptes, que ha assumit calcular el suposat malbaratament de cabals públics en l'1-0. I aquestes mateixes partides estan

L'APUNT

De traspàs, des del 2017

Carles Sabaté

Diversos polítics protagonitzaran avui un inèdit acte a Perpinyà, perquè la justícia espanyola els manté en l'exili sense reconèixer que no van cometre el delictes del qual se'ls acusa. El sistema judicial estatal viu al marge de les resolucions de la resta d'Europa, per a qui Puigdemont, Comín, Ponsatí i Puig no són perseguibles. Quanta anormalitat! Com que Junqueras, em-

presonat i que només sortirà de Lledoners per fer classe, serà el candidat d'ERC en unes eleccions, convocades quan s'inhabiliti el president que va penjar una pancarta sobre la llibertat d'expressió, comicis als quals concorrerà Jové, un membre de la mesa de diàleg amb el govern de l'Estat, a punt de ser processat... Des de l'1-O del 2017 que vivim anys de traspàs.

Més pressió per a la mesa de diàleg entre governs

■ El processament de Jové enrareix la cita del març a Barcelona ■ Casado vol que s'acabi la "humiliació a Espanya" ■ Sánchez va a la Rioja a diluir la bilateralitat

La taula de diàleg entre governs a La Moncloa, amb Josep Maria Jové, el primer de l'esquerra davant de Castells ■ EL PUNT AVUI

David Portabella
MADRID

De seure al saló Tàpies de La Moncloa amb el president espanyol a seure al banc dels acusats per l'1 d'octubre. Aquest és el salt que viurà Josep Maria Jové, membre de la mesa entre governs en representació d'ERC. La seva imputació només dos dies després de visitar La Moncloa posa pressió a la mesa fins al punt d'enrarrir la segona reunió que s'ha de celebrar al març i a Barcelona ja sense la copresidència de Quim Torra i Sánchez. El president del PP, Pablo Casado, exigia el final de la mesa i del diàleg perquè "Espanya no mereix aquesta humiliació".

La inclusió de Jové per part d'ERC en la negociació de la investidura de Sánchez ja va ser tot un missatge al PSOE: els republicans asseien un dels arquitectes de l'1-O davant de José Luis Ábalos i Adriana Lastra per posar preu a invertir el president que en campanya va prometre rescatar el Codi Penal aprovat el 2003 per José María Aznar per cas-

Les frases

“Defenso el diàleg serè, tranquil i moderat, i cooperar institucionalment en benefici de tothom”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

“Primers resultats de la mesa de diàleg. El Tribunal Superior de Justícia processa Jové i Salvadó”

Jaume Alonso-Cuevillas
DIPUTAT DE JXCAT AL CONGRÉS

“Sánchez invita a La Moncloa un processat per desobediència. Espanya no es mereix aquesta humiliació”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

“La mesa només serà útil si som exigents a l'hora de garantir que no es perverteixi el valor de la paraula”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNium CULTURAL

tigar amb presó la convocatòria de consultes. Sánchez no només ha oblidat la idea, sinó que dimecres rebia Jové a La Moncloa i li reservava un lloc a la mesa davant del ministre d'Universitats, Manuel Castells.

Moleskine a La Moncloa
Durant les tres hores de reunió, Jové fins i tot es va permetre tenir a la taula un quadern Moleskine i ironitzar davant els seus amfitrions que confiava no veure'l requisat com el cèlebre quadern que va servir a la fiscalia per ali-

mentar la rebel·lió violenta al judici del Suprem.

Citació i mesa al març

La imputació de Jové és un dard judicial a la mesa i encara més quan ara tant Torra com Sánchez faran un pas al costat i deixaran la mesa en mans d'Alfred Bosch com a conseller de més rang i, previsiblement, de la ministra María Jesús Montero. Jové continuarà sent un dels fixos i la seva presència posa pressió als ministres que han de seure amb ell en la cita del març a Barcelona,

que no té data. El que sí que hi ha és una data descartada, l'11 de març, que és el dia de la citació judicial de Jové davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. “El teu compromís sempre ha estat èpic i desbordant. Fins a la victòria!”, feia arribar a Jové el líder d'ERC, Oriol Junqueras. També des de Lledoners el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, avisa que “la mesa només serà útil si som exigents a l'hora de garantir que no es perverteixi el valor de la paraula”. “Primers resultats de la mesa”, ironitzava Jaume Alonso-Cuevillas (JxCat) per la imputació de Jové i Lluís Salvadó.

Mentre Casado exigia el final del diàleg i que no s'invitessin “condemnat a processats a La Moncloa a canvi del vot al pressupost”, el president espanyol viatjava ahir a la Rioja amb ministres per diluir la bilateralitat amb Catalunya. “Defenso el diàleg serè, tranquil, i moderat, i la cooperació institucional en benefici de tots els ciutadans”, va dir Sánchez al costat de Concha Andreu, presidenta de la Rioja. ■

duplicats en la fiança de 5,8 milions d'euros imposada pel jutjat d'instrucció número 13.

La magistrada descarta imputar les obres del CTII, que sí que inclou el Tribunal de Comptes i el jutjat 13, ni tampoc el programa E-spriu de recaptació d'impostos, perquè en tots dos casos s'han usat abans i després de l'1-O. Sí que reclama que Jové i Salvadó aportin solidàriament com a fiança 1.634.785 euros, que sumat un terç, és la despesa que calcula que va gastar Economia pel “programa d'homo-

geneïtzació” per “aconseguir el control dels impostos estatals i cotitzacions socials d'institucions públiques autonòmiques i locals i informació fiscal de contribuents”. L'acció la imputa a Salvadó, a qui retreu el conveni amb l'Ajuntament d'Alcarràs per a la cessió de la gestió d'impostos, que cap consistori va fer. Sosté que el programa suspès pel 155 “no es va continuar” l'agost del 2019 amb aquesta “estranya competència”, ja que ara es comparteixen “dades anònimes i no impostos”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'afer de l'assessor de Cs es cola també a l'eurocambra

■ Puigdemont sol·licita que s'investigui el cas i que s'aparti Ciutadans de la presidència del comitè de la cambra que revisarà la seva immunitat ■ Lorena Roldán s'espolsa la polèmica atacant Torra

F. Espiga
BARCELONA

La tempesta política que ha desfermat la revelació del cas del vocal de la Junta Electoral Central (JEC) entre el 2017 i el 2019 Gabriel Betancor, que alhora treballava com a assessor de Ciutadans, ha arribat també a les institucions europees. Els representants de JxCat a l'eurocambra, Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí, han adreçat una carta al president de la institució, David Sassoli, perquè indagui sobre l'afer. "L'atemptat al sistema democràtic que representa l'entramat establert entre Ciutadans i el senyor Betancor hauria de ser investigat", s'exposa en la missiva, en què també es recorda que quan la JEC va intentar declarar-los inelegibles per al càrrec, l'implicat era membre d'aquest organisme d'arbitratge dels processos electorals. "Això va generar no només

Els eurodiputats Carles Puigdemont, Clara Ponsatí i Toni Comín, firmants de la carta, en una imatge d'arxiu ■ ACN

litigis, sinó també uns costos tant per a nosaltres com per al Parlament i ens ha privat d'exercir com a diputats, amb tot el que això implica per a nosaltres i els votants que representem", argumenten Puigdemont, Comín i Ponsatí.

L'escrit també sol·licita formalment que s'aparti

Adrián Vázquez, membre de Cs, de la presidència de la comissió d'Afers Jurídics de la cambra i que, entre altres afers, s'ha d'encarregar d'examinar la immunitat dels tres polítics independentistes. "Sembla evident que un eurodiputat de Ciutadans, partit que està desplegant activi-

tats de dubtosa legalitat destinades a apartar-nos del mandat per al qual hem estat elegits, no té la legitimitat per presidir un comitè que ha de resoldre el suplicatori que ens afecta", s'expressa en la carta, en la qual l'expresident i els dos exconsellers també obren la porta a exercir

La frase

“La querella que va anunciar Torra per aquest cas és una 'fake new' i una cortina de fum”

Lorena Roldán
LÍDER DE CS A CATALUNYA

“els oportuns recursos legals contra els que han comès greus irregularitats”, sense especificar gaire res més.

El ja batejat com a cas Betancor també va motivar que el PSOE presentés ahir una proposició no de llei encaminada a evitar aquesta mena de situacions. Mentrestant, la Universitat Pompeu Fabra (UPF) ha obert un expedient informatiu contra l'antic vocal de la JEC, que exerceix de catedràtic de dret administratiu al centre, per determinar si la seva actuació és punible. I en l'àmbit més estrictament polític, ahir li va tornar a tocar a la líder de Cs a Catalunya, Lorena Roldán, donar explicacions sobre tot plegat. I, per fer-ho, va retreure a Puigdemont i al president Torra que “es posin les mans al cap” i donin “llicions d'ètica o de moral”, quan un és “una persona fugida de la justícia” i l'altre està “inhabilitat” per un delictes de desobediència.

Per arrodonir la història, *Eldiario.es* va publicar ahir que, mentre Betancor ocupava els dos càrrecs, va tractar fins a 744 expedients de la JEC, molts dels quals fruit de reclamacions presentades per Cs. Una part significativa d'aquestes tenien com a objectiu censurar l'activitat periodística de TV3 o Catalunya Ràdio. ■

SCC tallarà els túnels de Vallvidrera els divendres

■ L'entitat justifica l'acció per exigir que cessin les protestes a l'avinguda Meridiana

F. Espiga
BARCELONA

Societat Civil Catalana (SCC) ha decidit contra-programar els talls de trànsit que des de fa més de 150 dies duen a terme col·lectius independentistes a l'avinguda Meridiana de Barcelona amb una acció similar des del punt de vista estètic i conceptual. Cada divendres al vespre, a partir de la setmana entrant, l'entitat unionista vol concentrar-se a la Via

Augusta, just a l'entrada dels túnels de Vallvidrera, per impedir que s'hi pugui circular. “Fins que els treballadors que viuen a la Meridiana no puguin tornar a casa seva amb normalitat, dificultarem als independentistes que vagin a esquiar el cap de setmana a la Cerdanya”, va justificar ahir el president de SCC, Fernando Sánchez Costa. El propòsit de la iniciativa, com exposen els seus promotors, és forçar les autoritats competents, en aquest cas seria el departament d'Interior, que no permetin més mobilitzacions a l'avinguda que enllaça amb la sortida i l'accés a Barcelona a tra-

vés de la C-33. “El que està passant allà és intolerable i si fos un altre indret de la ciutat, com ara la Diagonal, aquests talls ja s'haurien acabat fa temps”, va reblar Sánchez Costa. SCC ja ha comunicat tant a la Generalitat com a l'Ajuntament de la capital el seu propòsit.

L'anunci va ser fet ahir en una roda de premsa en què l'entitat va expressar la seva voluntat d'incrementar la seva activitat i presència pública, després d'un període de reorganització interna. Aquest propòsit es traduirà, per exemple, en més acció exterior, començant per Brussel·les, on faran un cicle

El president de SCC, Fernando Sánchez Costa (al mig), a la roda de premsa d'ahir ■ ACN

d'activitats durant una setmana, entre finals de maig i principis de juny. Segons va admetre Sánchez Costa, l'independentisme ha estat especialment hàbil a l'hora de construir una narrativa que ha convertit la seva causa en hegemònica a molts ulls de la comunitat internacional, i darrere d'aquestes campanyes de SCC hi ha el propòsit de fer veure que “Catalunya és plural i no hi ha una única veu”. Tornar a fer una conferència sobre Cervantes a la Universitat de Barcelona com la del 7 de juny de 2018, que va ser boicotejada per radicals, és un dels altres projectes en perspectiva.

Pel que fa a l'actualitat,

l'entitat no va amagar els seus recels, quan no crítiques, cap a les converses entre l'Estat i la Generalitat. “Diàleg? Sí. Tracte preferencial? No.” Així ho va exposar Fernando Sánchez Costa, per qui “seria un greu error que es visualitzés la idea que qui trenca els mars de convivència té premi”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Junqueras farà de professor al Campus Manresa de la UVic

■ Romeva treballarà per a una associació privada avaluant els acords de pau de Dayton, que van posar fi a la guerra de Bòsnia ■ El president d'ERC diu que vol tornar a ser candidat a la Generalitat

Redacció
BARCELONA

L'exvicepresident Oriol Junqueras i l'exconseller d'Afers Exteriors Raül Romeva podran sortir de la presó de Lledoners tres dies a la setmana durant sis hores cada dia per treballar com a professor d'història al Campus Manresa de la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC), en el cas del líder d'ERC, i per fer una avaluació dels avenços dels acords de pau de Dayton, que van posar fi a la guerra de Bòsnia, per encàrrec d'una associació privada, en el cas de Romeva.

Després que dijous se sabés que la junta de tractament de la presó havia aprovat en els dos casos l'aplicació de l'article 100.2 del reglament penitenciari de la classificació en segon grau que havia acordat el Departament de Justícia per als nou presos polítics —només falten

Oriol Junqueras i Raül Romeva el 29 de gener passat al Parlament, quan van declarar a la comissió de l'article 155 ■ J. LOSADA

per resoldre els casos de Jordi Turull i Josep Rull—, faltava saber quin era el seu destí laboral. El de Junqueras es va saber al matí, quan la mateixa UVic-UCC va fer públic un comunicat en què explicava que el rector, Josep Eladi Baños, havia acceptat la proposta que li havia fet

arribar el president d'ERC, “donada la seva experiència acadèmica i la seva vàlua com a professor”. Junqueras és llicenciat en història moderna i contemporània i doctor en història del pensament econòmic i el rector va traslladar als responsables acadèmics del Cam-

pus Manresa la petició perquè donin cabuda a aquesta proposta dins la seva estructura de formació contínua de curta durada. La incorporació es farà al llarg de les properes setmanes i el mateix Junqueras explicava en una entrevista que publicava El Nacional que tenia

“moltes ganes” i “il·lusió” de tornar a fer classes com a professor universitari i que farà classes d'història del pensament.

El líder d'ERC manifestava en l'entrevista la voluntat de tornar a ser el candidat a la Generalitat, ja que confia que el Tribunal de Justícia de la Unió

Europea (TJUE) o el Tribunal General de la Unió Europea (TGUE) el rescabalin dels seus drets i que, d'acord amb la sentència del 14 de setembre de l'any passat, adquireixi la seva condició plena d'eurodiputat. Serà llavors, en entendre que les condemnes del Tribunal Suprem decauen, i “si el partit hi està d'acord”, que expressarà la voluntat de ser candidat.

Romeva i els Balcans

L'exconseller Romeva, que és doctor en relacions internacionals i llicenciat en ciències econòmiques per la UAB, recupera la seva relació amb Bòsnia i Hercegovina, després de participar als anys noranta en iniciatives de suport a la població refugiada als camps de refugiats a Croàcia o de ser subdirector de l'oficina de la Unesco i responsable del programa educatiu i de promoció del programa de Cultura de Pau a Bòsnia i Hercegovina, entre altres. Ara també s'encarregarà de recuperar per a l'entitat privada la memòria de la relació amb els Balcans, especialment entre Catalunya i Bòsnia i Hercegovina, promovent reflexions, anàlisis, recerques i coneixements sobre els conflictes civils i sobre el paper de la ciutadania i l'acció comunitària en situacions de conflicte o emergència. ■

Escolania
de Montserrat

PORTES
OBERTES

Jornada per a nens a partir de 1r de primària. El dinar està inclòs. Es prega confirmació. T 938 777 767 www.escolania.cat

DIUMENGE 15 DE MARÇ 2020
DE 12:30h A 17:30h

Deportats tres diputats que anaven al Sàhara

■ El Marroc no permet l'entrada d'una delegació del Parlament i el govern

Redacció
BARCELONA

Les autoritats del Marroc van deportar ahir una delegació de l'Intergrup per la Pau i la Llibertat al Sàhara Occidental, actiu des del 2006 al Parlament de Catalunya, que, amb el suport de tots els grups, havia de fer una visita institucional a diversos campaments aquest cap de setmana per

trobar-se amb entitats vinculades a l'activisme pels drets humans i als presos sahrauís. La missió, formada pels diputats Ferran Civit (ERC), Susana Segovia (Catalunya en Comú-Podem) i Vidal Aragonès (CUP), a més d'altres persones vinculades al govern i a entitats que tenen llaços amb el territori ocupat, com ara l'Agència Catalana de Cooperació o el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, va ser interceptada a l'avió que acabava d'aterrar a l'aeroport d'Al-Aaiun, al nord del Sàhara. Allà un represen-

La delegació va ser retornada a territori espanyol ■ CUP

tant marroquí els va impedir desembarcar, al·legant que volien perjudicar els interessos del seu país, i els va donar un bitllet de tornada en el mateix avió cap a l'aeroport de procedència, el de Gran Canària. La CUP va denunciar que l'ordre no estigués per escrit, i que no és el primer cop que veten una delegació catalana. La missió havia sol·licitat els permisos correspo-

nents els dies anteriors a través de l'ambaixada espanyola, que els va avisar poc abans que el Marroc difícilment els deixaria entrar, com havia passat en altres casos. El president del Parlament, Roger Torrent, i la coordinadora de l'intergrup, Adriana Delgado, van denunciar i lamentar els fets en una nota, com van fer els grups afectats. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont, ahir entre el batlle i el president del club ■ E.C.

Tot a punt per al multitudinari acte de rebuda als exiliats

- Puigdemont ja va ser homenatjat ahir a Perpinyà i avui el rebrà l'alcalde
- Es preveuen vora cent mil persones

Ò. Palau
BARCELONA

Fins a 100.000 persones estima l'organització, el Consell per la República (CpR), que aquest migdia col·lapsaran el Parc de les Exposicions de Perpinyà per assistir al primer gran acte amb la participació d'exiliats del procés en terres catalanes, que s'ha batejat com La República al Centre (del Món). Hi seran físicament el president Carles Puigdemont i els exconsellers Toni Comín i Clara Ponsatí, gràcies a la seva immunitat com a europarlamentaris, i també es preveu que s'emetin vídeos i es llegeixin missatges de la resta d'exiliats i presos polítics, en una matinal que abans inclourà actuacions castelleres i musicals per amenitzar una espera que pot ser llarga per a les grans mesures de seguretat imposades als accessos per les autoritats franceses. Ja fa dies que no queden places d'hotel a la zona, on es tallaran dues carreteres perquè avui hi aparquin els vora 600 busos que hi faran cap des del sud.

Puigdemont va aterrar ahir a l'aeroport de Carcassona i es va fotografiar a primera hora de la tarda amb Ponsatí a la Porta Catalana de Salses, que marca l'entrada a la Catalunya del Nord. "Molt contents i

emocionats de tornar a trepitjar terra catalana com a persones lliures, després de més de dos anys i tres mesos vivint a l'exili. Gràcies a tothom que ho ha fet possible", va piular, abans d'assistir al vespre al partit de rugbi de la USAP contra el Rouen normand a l'estadi Aimé Giral, on va fer el servei d'honor i va descobrir una placa amb el seu nom. Avui serà rebut per l'alcalde, Jean-Marc Pujol, després que ahir la seva lloctinent, Annabelle Brunet, va reconèixer a Catalunya Ràdio que havien rebut pressions del govern francès que havien desoït. "El ministre de l'Interior va dir a l'alcalde que no era bona idea fer aquest acte", va dir.

El president d'Òmnium, Jordi Cuixart, va fer una crida a ser a Perpinyà, i JxCat va avançar que hi aniran tots els seus càrrecs electes, amb el president Quim Torra al capdavant. En canvi, per ERC, a banda dels missatges d'Oriol Junqueras i Marta Rovira, la delegació serà més discreta i l'encapçalà la portaveu parlamentària, Anna Caula. La CUP, segons fonts internes, no participarà a l'acte perquè "formalment" no és al CpR i entén que la lluita antirepressiva "ha d'estar desvinculada de certs partidismes" que entreveu al seu desenvolupament. ■

Carles Puigdemont 130è president de la Generalitat.

"La lluita a l'exili no sempre ha estat prou valorada"

PERPINYÀ • "És emocionant poder tornar a respirar Catalunya" **FRONT** • "L'exili és l'avantguarda de la defensa de la República" **COST PERSONAL** • "Serà la primera vegada que veuré la meva mare" **CONSELL PER LA REPÚBLICA** • "La Catalunya republicana ha de tenir un espai sòlid, consolidat i segur a l'exterior"

Emili Bella
BARCELONA

El president Carles Puigdemont respon per videoconferència des del seu despatx al Parlament Europeu per parlar de l'acte d'avui del Consell per la República a la Catalunya del Nord.

Hi ha previsions que parlen de 100.000 persones a l'acte de Perpinyà, una ciutat d'uns 120.000 habitants.

És un fet històric. Serà la primera vegada que hi ha tantes i tantes persones a la Catalunya del Nord després de la retirada de l'any 39. La retirada per la Catalunya del Nord va ser un element un punt traumàtic, un xoc, un impacte molt fort que la gent més gran recorda. Evocar-la és evocar una situació d'una gran duresa. Potser no hi haurà tanta gent com aleshores, però serà la primera vegada que les mateixes terres veuran una riuada de gent empenya per alguns valors compartits amb els qui fugien del feixisme: llibertat, esperança, intentar trobar camins per fer possibles projectes de vida particulars i col·lectius. Per als que som a l'exili i al Principat ja és prou important, però per als catalans del nord crec que és una fita històrica.

Què suposa per a vostè tornar a trepitjar terres catalanes des del 2017?
N'hem parlat molt amb en Toni Comín. Cada vegada es fa més present

entre nosaltres l'enorme importància que té en l'aspecte personal. Poder tornar a respirar, veure la llum, tocar, sentir Catalunya en les condicions en què ho farem ens sembla emocionant i apassionant. No ens fem el càrrec del que representarà per a nosaltres. Però sobretot és la ratificació d'una estratègia que és la que ens ha portat fins aquí, la de plantar cara i no retrocedir malgrat les amenaces i les enormes dificultats amb què hem de fer la nostra vida. Al costat de totes les lluites antirepressives –les de l'interior, la pressió, el front institucional–, aquesta també n'és una que pot explicar davant dels intents de l'Estat espanyol de detenir-nos, fer-nos callar i immobilitzar-nos, que ells no han aconseguit cap dels grans objectius que tenien i nosaltres els hem aconseguit tots. Per nosaltres tornar a Catalunya és molt especial, té una dimensió de retorn i gratitud a tanta gent que ho ha fet possible, començant per la de la Catalunya del Nord.

Ens pot avançar les línies mestres del missatge que té previst donar?
És un missatge de màxim replegament a l'entorn de la defensa tant del que vam decidir com a poble l'octubre del 2017, com del fet que ens mantenim en el camí que sabem que és llarg, carregat d'incerteses i dificultats, però que ens apel·la absolutament a tots, no exclou ningú i necessita a tothom. El Consell per la

República es proposa contribuir a fer-ho possible, naturalment juntament amb altres actors, però el Consell per la República té aquest rol, va néixer amb aquesta vocació.

Li sentirem dir "Ciutadans de Catalunya, ja soc aquí"?

Amb aquestes paraules segur que no, perquè això forma part del patrimoni de la història del país i té un autor perfectament identificat, identificable i memorable. Jo ho vaig mirar per la televisió –era adolescent– i recordo l'impacte que em va representar aquell retorn del president Tarradellas. És veritat que segurament costaria trobar precedents sobre la manera com la ciutat de Perpinyà s'ha abocat per rebre un president de la Generalitat, en aquest cas, el 130è. Serà especial en aquest sentit. El missatge que hem de donar, col·lectiu, perquè no és un missatge personal, és que tots hi som, a Perpinyà. No són només els consellers i el president a l'exili que podem tornar a trepitjar terra catalana perquè circumstancialment tenim la immunitat que ens ho permet, sinó que són els milions de persones que a través de les eleccions, les mobilitzacions, les campanyes solidàries, les caixes de resistència, els que ens han portat fins aquí.

Ja sap que hi ha qui diu que és un acte de partit.
Res més lluny de la realitat. Ni es va

pensar com un acte de partit, ni s'ha treballat com un acte de partit i, per descomptat, no serà un acte de partit. El Consell per la República és un espai molt plural, deu ser l'espai amb més representació i transversalitat política que hi ha a Catalunya. I estic molt content que en l'organització d'aquest acte s'hi hagi involucrat gent de tots els perfils. Segurament algú ha volgut, potser per disminuir l'acte, donar-li un to que mai no ha tingut ni mai no ha volgut tenir. És un acte de legitimitat republicana, de reivindicació de la lluita a l'exili, que no sempre ha estat prou valorada de vegades, que dona uns resultats. En la lluita antirepressiva, l'exili també és una trinxera oberta que dona els seus resultats. Però sobretot, el més important és que nosaltres vam anar a l'exili per defensar la decisió del poble de Catalunya de convertir-se en una República independent. I l'avantguarda d'aquesta defensa és l'exili, perquè no pot ser d'una altra manera, per desgràcia. Hi ha un estat de repressió molt fort, d'amenaça i intervenció de les nostres institucions, i, per tant, érem conscients que en aquestes condicions hi havia d'haver un espai en un territori on hi haguessin garantits els drets i llibertats, a través del qual poder continuar la lluita.

El Consell per la República té uns 86.000 inscrits. Què passa que no acaba de despuntar?

És un òrgan que té òbviament les seves dificultats objectives, perquè l'hem de defensar sobretot des de l'exili. Planteja la necessitat de perseverar en el propòsit que la República catalana es reconegui algun dia a escala internacional, i ho hem de fer amb una precarietat de mitjans molt gran, amb amenaces permanents. Estem afrontant la tercera ordre de detenció, estem anant als jutjats molt sovint, jo he estat detingut a Alemanya, he estat quatre mesos en llibertat condicional a Alemanya, tenim l'espasa de Dàmocles deluplicatori a la cantonada, fins que no he tingut reconegut l'escó al Parlament Europeu ens hem hagut d'espavilar com hem pogut. No tenim els mitjans i els altaveus que pot tenir qualsevol altre, i això explica en part les dificultats. Jo crec que l'acte de Perpinyà culmina una etapa fundacional que s'ha fet en aquestes condicions i agafa la maduresa i la robustesa suficient per encarar una etapa que ha de ser de consolidació, eixamplament i creixement per acabar d'incorporar sectors que potser encara no s'hi senten del tot incorporats, però que van fent pas a pas a través dels consells locals.

Amb la immunitat de què gaudeix i mentre l'euroordre està suspesa, s'ha plantejat instal·lar-se a Perpinyà?

No, per diverses raons. Que la meua circumstància personal em permeti tenir immunitat no té res a veure

amb l'estratègia global, no canviarà la decisió estratègica de convertir l'exili en el lloc de lluita. Passi el que passi, Catalunya sempre ha de tenir un espai a l'exterior. La Catalunya republicana, la Catalunya que vol la independència de la República catalana, ha de tenir un espai sòlid, consolidat i segur a l'exterior al marge de les circumstàncies personals que ens permetin a mi o a en Toni Comín de tornar un dia o no. Aquesta és la raó més important, però també perquè ja veurem el recorregut que té el duplicatori i l'extradició.

L'acte cau en precampanya electoral per les municipals a Perpinyà. Creu que hi tindrà alguna incidència?

Sempre hem volgut ser molt respectuosos. Les dates, tot es va fer sempre a partir de les indicacions que rebíem de les autoritats mateix. Nosaltres n'estem al marge, no intervenim en cap tipus de campanya, ni hi volem intervenir, ni ens hem de ficar en processos electorals que hi hagi enlloc. Dit això, estic convençut que tant l'alcalde com el departament haurien fet el mateix encara que no estiguessin en campanya electoral, segur, perquè els coneix. La immensa majoria dels polítics nord-catalans, estiguin al go-

vern d'ajuntaments o no, han demostrat tot aquest temps una empatia i una solidaritat que és admirable i que està absolutament al marge de qualsevol procés electoral. No ho fan per electoralisme, ho fan per fraternitat, i jo crec que d'això ens n'hem de sentir molt orgullosos i molt agraïts tots els catalans. Desitjo que la gent que vagi a Perpinyà ho faci amb aquesta mirada d'agraïment, una mirada de reconeixement cap a la Catalunya del Nord, que per desgràcia tenim poc coneguda. Els mitjans de comunicació públics no hi dediquen la sensibilitat i l'atenció que es mereixeria. Ens hauria d'interessar bastant més.

Fa un parell de setmanes va plegar la presidenta del Consell per la República a la Catalunya del Nord, Júlia Taurinyà, per motius "ideològics, relacionals, professionals i de salut".

El primer que he de fer és respectar la seva decisió i agrair-li la feina feta, perquè no era gens fàcil obrir una delegació del Consell per la República a la Catalunya del Nord i que a sobre una de les primeres coses, gairebé la primera, fos organitzar un acte que superaria la capacitat d'organització d'entitats molt consolidades que hi ha al conjunt

Desitjo que la gent que vagi a Perpinyà ho faci amb una mirada de reconeixement cap a la Catalunya del Nord

del Principat. Per tant, vull ser no només respectuós sinó agrair a la Júlia la feina que hi ha dedicat. Estic convençut que tindrem ocasió de parlar de si hi ha hagut algun malentès, que estic convençut que podrem aclarir. No tinc cap dubte de la feina que fa la delegació en el seu conjunt, sense excepció, i allà tothom té les seves opinions, només faltaria. No és un partit ni un espai polític que tingui un corpus ideològic i doctrinari que s'ha d'assumir i que exigeix que renunciïs a la teva militància o ideologia prèvia. Com que no és cap partit polític, al Consell per la República hi és benvingut tothom pensi el que pensi.

Quina agenda té prevista per aquests dies?

Hi haurà una part de l'agenda que serà privada, perquè hi haurà família meua que vindrà, serà la primera vegada que veuré la meua mare. I demà tenim una reunió dels consells locals per la República.

Hi ha hagut presidents que han pujat muntanyes i al cim han fet grans anuncis. No sé si vostè té previst pujar al Canigó i anunciar alguna cosa.

[Riu] No, no soc d'aquest estil, jo. No només perquè em costa pujar muntanyes. No he estat mai una persona que hagi practicat muntanyisme ni la vela al mar; soc de costums molt reposats, tranquils i discrets. Tampoc crec en aquestes revelacions. Hem arribat fins aquí perquè hi hem anat tots junts i ha de continuar sent així. Un dels errors que ha fet l'Estat espanyol, i espero que no el cometin el catalanisme i l'independentisme, ha estat confondre tot el procés d'un poble amb persones. Van pensar que el problema era Pujol, després van pensar que el problema era Mas, ara deuen pensar que el problema és Puigdemont, i d'aquí a un temps pensaran que el problema és Torra o qui hagi de venir. Gravíssim error. No han entès res. Després de 42 anys que es va aprovar la Constitució, encara no han entès que pot haver-hi un president, un lideratge, però que qui realment mana a Catalunya és la gent, i nosaltres ens posem al seu servei. I quan ens facin fora a nosaltres, o pleguem, o se'n acabi la funció, en vindran uns altres i la gent continuarà sent-hi. Aquest és un error que si el comet Espanya, que el cometí, però nosaltres no el podem cometre. ■

El 130è president de la Generalitat, Carles Puigdemont, el 3 de febrer a Brussel·les ■
EFE/ EPA / STEPHANIE LECOQ